

CAGLIERO 11

Numer 10

«biuletyn salezjańskiej animacji misyjnej»

11 października 2009

♦Przyjrzyjmy się z bliska świętym misjonarzom salezjańskim!
♦Misje *ad gentes* wyrazem żywotności

♦Ksiądz Vincenzo Cimatti: święty misjonarz
♦Salezjańska Intencja Misyjna październik 2009

♦Z listu księdza Cimatti

Przyjrzyjmy się z bliska świętym misjonarzom salezjańskim!

Drodzy misjonarze, współbracia salezjanie zaangażowani w animację misyjną i przyjaciele misji salezjańskich! Pozdrawiam was w październiku – miesiącu misyjnym!

Jeżeli przypatrzmy się dobrze naszej Rodzinie Salezjańskiej – Rodzinie Misyjnej, dostrzegamy wielkie bogactwo misjonarzy: salezjanie współpracownicy (Sługa Boży Attilio Giordani + 1972), salezjanie koadiutorzy – misjonarze we własnej ojczyźnie (Sługa Boży Szymon Sruji + 1946), Córki Maryi Wspomożycielki (siostry salezjanki) – misjonarki pracujące niedaleko swojej ojczyzny (Błogosławiona Maria Romero Meneses + 1977) albo bardzo daleko na innych kontynentach (Sługa Boża Maria Troncatti + 1969), księża salezjanie (Błogosławiony Luigi Variara + 1923, Czcigodny Rudolf Komorek + 1949, Czcigodny Vincenzo Cimatti + 1965, Sługa Boży Andre Majcen + 1999) i również salezjanie męczennicy (Święci Luigi Versiglia i Kaliks Caravario + 1930). Z drugiej strony odnajdujemy również owoce pierwszej ewangelizacji salezjańskiej jak Błogosławiony Zefiryn Namuncura (+1905) i Błogosławiona Laura Vicuña (+1904). A my dzisiaj? Myślę, że powinniśmy pozwolić się często inspirować przez żyjące wzory świętych misjonarzy w naszych inspektoriat. Chciałbym, abyśmy dzielili się ich życiem, doświadczeniami, świadectwem dzięki Cagliero 11.

Jednym z najlepszych sposobów animacji misyjnej jest prezentowanie osobowości naszych świętych misjonarzy salezjańskich, ich motywacji, ich stylu życia. Wśród 160 Świętych, Błogosławionych, Czcigodnych, Sług Bożych naszej Rodziny, znajdziemy aż 32, których możemy nazwać salezjanami – misjonarzami *ad gentes*.

Zapraszam was do poznawania ich, przybliżania ich innym i czerpania inspiracji, bezcennego skarbu z ich świadectwa, z ich zapisków, z ich kreatywności misyjnej, także dzisiaj.

Zapraszam was do modlitwy za wszystkich nowych misjonarzy 2009, którzy otrzymali krzyże misyjne w Bazylice Matki Bożej Wspomożycielki w Turynie, jak również za pozostałych 70 kandydatów na misjonarzy, którzy są w trakcie procesu rozeznawania, albo już się przygotowują do wyjazdu w ramach kolejnej ekspedycji misyjnej. Rzeczywiście, prawdziwy misjonarz jest świętym! (Jan Paweł II, RMs 92).

Ks. Václav Klement, SDB
Radca Generalny ds. Misji

Uczestnicy 140 salezjańskiej ekspedycji misyjnej

Ksiądz Vincenzo Cimatti: święty misjonarz

Vincenzo Cimatti urodził się w Faenza 15 lipca 1879 roku, jako ostatnie dziecko Jakuba i Róży Pasi. Z trojga dzieci, które przeżyły, siostra M. Raffaella, zakonnica ze Zgromadzenia Sióstr Szpitalnych Miłosierdzia, jest Błogosławiona; Luigi, salezjanin koadiutor i misjonarz w Ameryce Łacińskiej, zmarł w opinii świętości, i on, Vincenzo, jest Czcigodnym.

W trzecim roku życia utracił ojca. Mama zabrała go ze sobą do kościoła, gdzie kazanie głosił ksiądz Bosko: „Vincenzino, popatrz, popatrz, ksiądz Bosko!”. Na całe życie zapamiętał pełną dobroci twarz starego księdza. W 17 roku życia został salezjaninem składając śluby wieczyste i posłano go do Turynu-Valsalice, gdzie się uczył i zdobywał tytuły naukowe: dyplom Konserwatorium w Parmie na kierunku kompozycji, doktorat z agronomii, z filozofii i pedagogiki na Królewskim Uniwersytecie w Turynie.

W wieku 24 lat przyjął święcenia kapłańskie. Przez 20 lat był nauczycielem i wyśmienitym kompozytorem w szkole w Valsalice. Był również dyrektorem szkoły. Pokolenia kleryków nazywały go Mistrzem. W międzyczasie prosił przełożonego generalnego: „Niech ksiądz mi znajdzie jakieś miejsce na misji najbiedniejszej, najtrudniejszej i najbardziej opuszczonej. Nie odnajduję się w wygodach”.

W 46 roku życia został wysłuchany! Ksiądz Rinaldi posłał go na czele grupy, aby zainicjował dzieło salezjańskie w Japonii. Przepracował tam 40 lat. Podbił serca Japończyków swoją dobrocią, angażując się jak ksiądz Bosko w apostołat poprzez publikacje i muzykę. Dał około 2 tys. koncertów w Japonii, Mandżurii, Korei Północnej i Południowej.

Przez trzy lata był dyrektorem pierwszego domu salezjańskiego w Miyazaki, potem został przełożonym rodzącej się Wizytatorii. Wiele podróżował, dodając nieustannie odwagi pierwszym salezjanom w Japonii, otwierając dzieła przede wszystkim dla odrzuconych i osieroconych chłopców. W 1935 roku został mianowany Prefektem Apostolskim, był nim do 1940 roku. Po trudnych latach wojny, pełnych niezliczonych ofiar, założył w Tokio „Miasto chłopców”, które poprzez szkoły podstawowe, średnie i zawodowe, w krótkim czasie przygarnęło 260 sierot.

W 1949 roku, mając 70 lat, kończy obowiązek inspektora. Od 1952 roku, przez następne dziesięć lat, kontynuuje pracę jako dyrektor Studentatu filozofii i teologii w Chofu. Tutaj umiera, jak patriarcha, 6 października 1965 roku. Jego ciało – ekshumowane w 1977 roku i zachowane całkowicie nienaruszone – aktualnie spoczywa w krypcie w Chofu.

Z listu księdza Cimatti do kleryka Luigi dal Fior (4 marca 1938)

... Odwagi, mój Luigi: bądź szczodrym dla Pana, jeżeli chcesz, aby On był szczodrym dla ciebie. Całkowite oddanie: ciało i dusza: i z Księdzem Bosko, pracuj dla siebie i dla innych.

Będę prosił, aby Jezus zachował cię swoim aż do końca; jak również, aby pomógł twojemu biednemu bratu, z którym, jak mi mówiłeś (również ksiądz Grigoletto mi o tym pisał), nie jest dobrze. Nie będę mógł być blisko ciebie, ale ty wiesz, że poprzez przyjaźń i modlitwę, będę bardziej niż blisko.

Wszystkiego najlepszego i módl się za mnie. Dnia 21 jest św. Benedykta: „ora et labora – módl się i pracuj”, to jest tak podobne do słów Księdza Bosko: „praca i modlitwa”. Ściskam cię i błogosławię...

Ksiądz Cimatti z młodymi salezjanami podczas gry w piłkę

Misje ad gentes wyrazem żywotności

Z okazji Światowego Dnia Misyjnego 2009 Benedykt XVI zaznacza jeszcze raz, że „Kościół nie działa, by zwiększyć swoją potęgę czy umocnić swoje panowanie, lecz aby wszystkim zanieść Chrystusa, zbawienie świata”, w tym sensie „głoszenie Ewangelii ludziom naszych czasów... należy uważać bez wątpienia za służbę świadczoną nie tylko społeczności chrześcijan, ale także całej ludzkości...”

Papież podkreśla, że „misją Kościoła jest „zarażenie” nadzieją wszystkich ludów” i „Chrystus powołuje, usprawiedliwia, uświęca i posyła swych uczniów, by głosili Królestwo Boże, aby wszystkie narody stały się Ludem Bożym... Powszechna misja powinna stać się podstawową stałą cechą życia Kościoła. Głoszenie Ewangelii winno być dla nas, tak jak to było dla Apostoła Pawła, niepodważalnym i pierwszoplanowym obowiązkiem”.

Ojciec Święty przypomina, że „misją Kościoła jest zatem wzywanie wszystkich narodów do zbawienia dokonanego przez Boga przez swego Wcielonego Syna. Toteż konieczne jest ponowne zobowiązanie się do głoszenia Ewangelii, która jest zacynem wolności i postępu, braterstwa, jedności i pokoju (por. *Ad gentes*, 8). Chcę „ponownie z naciskiem stwierdzić, że nakaz głoszenia Ewangelii wszystkim ludziom jest pierwszorzędnym i naturalnym posłannictwem Kościoła” (*Evangelii nuntinadi*, 14)... Rozmach misyjny jest zawsze znakiem żywotności naszych Kościołów (por. *Redemptoris missio*, 2)...”

W zakończeniu Papież jeszcze raz potwierdza, że „ewangelizacja jest dziełem Ducha”, dlatego prosi wszystkich katolików „o modlitwę do Ducha Świętego, aby umacniał w Kościele zamiłowanie do misji szerzenia Królestwa Bożego”.

(pełny tekst jest dostępny w języku włoskim na http://www.fides.org/ita/documents/Messaggio_GMM_ita_2009.pdf)

Salezjańska Intencja Misyjna – październik 2009

«Aby współbracia salezianie, Córki Maryi Wspomożycielki i świeccy wolontariusze – uczestnicy 140. ekspedycji misyjnej mogli dobrze wejść w nowe środowiska misyjne i w swoje nowe inspektorie. I aby przykład ich życia całkowicie oddanego głoszeniu Ewangelii rozbudził nowe salezjańskie powołania misyjne»

26 września 2009 w Bazylice Maryi Wspomożycielki w Turynie dokonano się posłanie nowej grupy misjonarzy dla Europy, Ameryki Łacińskiej, Afryki i Azji. Pochodzą oni z 25 inspektorii. Módlmy się, aby ich przykład dopomógł „każdej inspektorii promować ducha misyjnego, oddać wspaniałomyślnie do dyspozycji Przełożonego Generalnego personel salezjański do *missio ad gentes*, oraz popierać powołania misyjne również między świeckimi i rodzinami” (KG 26,49).

